



RZECZNIK PRAW OBYWATELSKICH

Warszawa,

Adam Bodnar

KMP.571.23.2014.DK

**Pan
Zbigniew Ziobro
Minister Sprawiedliwości**

Zwracam się uprzejmie do Pana Ministra w sprawie potrzeby uregulowania prawnego konwojowania pacjentów, przebywających w ramach środka zabezpieczającego w szpitalach i oddziałach psychiatrycznych, poza teren tych placówek.

Na problem ten wskazywał Rzecznik Praw Obywatelskich już w 2013 r. w *Raporcie Rzecznika Praw Obywatelskich z działalności Krajowego Mechanizmu Prewencji*¹ pisząc, że między innymi potrzebne jest wskazanie, kto wykonuje konwój, jaki powinien być skład osobowy konwojującego personelu, jaki powinien być to środek transportu, jakie powinny być zasady działania w celu zapobiegnięcia agresji czy też samowolnego oddalenia się pacjenta. Zarówno w tamtym czasie, jak i obecnie, problem zorganizowania transportu oraz zapewnienia bezpieczeństwa w sytuacji konieczności zrealizowania ważnej konsultacji lekarskiej, badania czy zabiegu internowanego poza szpitalem psychiatrycznym, spoczywa wyłącznie w gestii szpitali psychiatrycznych. Dyrektorzy tego typu placówek, przynajmniej w niektórych przypadkach szczególnie niebezpiecznych internowanych, oczekiwali na fachową pomoc Policji.

Konieczność rozwiązania prawnego kwestii konwojowania osób internowanych, sygnalizowali również uczestnicy seminariów z cyklu *Środki zabezpieczające w psychiatrii*, organizowanych przez Klinikę Psychiatrii Sądowej Instytutu Psychiatrii i Neurologii w Warszawie. W 2013 r. w swoim wystąpieniu na ten temat dr n. med. Leszek Ciszewski (obecnie Dyrektor Regionalnego Ośrodka Psychiatrii Sądowej w Starogardzie Gdańskim) wskazywał m.in. na nierozwiązany i dyskusyjny problem stosowania środków przymusu bezpośredniego w czasie konwojowania i pobytu sprawcy poza szpitalem, w którym został umieszczony, a także na potrzebę określenia zasad współpracy pracowników medycznych

¹ https://www.rpo.gov.pl/sites/default/files/Raport_RPO_z_dzialalnosci_KMP_w_2013_r.pdf

z sądem, który orzekł środek zabezpieczający oraz z funkcjonariuszami policji i służbami ratunkowymi w czasie konwojowania. Pewne pomysły zgłoszone przez wymienionego, jak np. konwojowanie osób psychicznie chorych i potencjalnie niebezpiecznych dla siebie oraz otoczenia, środkami transportu publicznego, budzą moje wątpliwości i tym bardziej uzasadniają niniejsze wystąpienie, gdyż wobec braku odpowiednich przepisów, może dojść do realizacji transportowania osób internowanych w opisany sposób.

W dniu 25 maja 2015 r. Stanisław Trociuk – Zastępca Rzecznika Praw Obywatelskich otrzymał stanowisko Ministerstwa Zdrowia (sygn. ZP-P.073.35.2015), wyrażone przez Beatę Małecką-Liberę – ówczesną Sekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia i Pełnomocnika Rządu ds. projektu ustawy o zdrowiu publicznym, które potwierdza opisany problem (pismo w zał.).

W opinii Ministerstwa Zdrowia zasadnym wydaje się wprowadzenie przepisów dotyczących konwojowania osób wobec których wykonywany jest środek zabezpieczający do ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. *Kodeks karny wykonawczy* (Dz. U, z 1997 r. Nr 90, poz. 557 z późn. zm.).

Ponieważ kompetencje w zakresie inicjatywy legislacyjnej co do zmiany przedmiotowej ustawy posiada Minister Sprawiedliwości, zwracam się do Pana Ministra z uprzejmą prośbą o podjęcie inicjatywy legislacyjnej w przedstawionej kwestii. Bardzo proszę o powiadomienie mnie o stanowisku przyjętym przez Pana Ministra w tej sprawie.

Załącznik 1.